

גלאיון 773 [שנה י"ז]

זהבן זי געמיינט אוֹס איז אַינְגָאנֶץ לְיִדְיגַּ, אֲבָרַ וְהַבָּרַ, עַס האַט גַּעַהַאַט עַפְעַס, אָזָן אָרוּבַּ נִישְׁתַּ וּוְאָסְעַר מָזָן זַיִן נְחַשִּׁים וּוְקְרַבִּים יְשַׁ, אָזָן דַּעֲרַבֵּר שְׂטִיטַ וַיְשַׁב רַאֲובֵן אֶל הַבָּרַ, פְּסֻוקַּ כַּט מִיטַּ אַ וַיְיַזֵּ אָז עַר גַּעַזְעַן אִין דַּעַם נְחַשִּׁים וּוְקְרַבִּים, קּוֹמֵט אָוִיס אָז דַּי בְּרִידַעַר האַבָּן גַּעַמְיִינַט לְטוּבָה אָז יוֹסֵף זָאֵל נִישְׁתַּ שְׁטָאַרְבָּן אִין בָּורַ. (קרן לדוד רְדִינוֹוָאַלְדַּ אַטְמָאָרַ) וּוְאַלְטַ מָעַן גַּעַקְעַנְטַ צּוֹלִיְּגַן אָז דָּאַס מִינְיַנְטַ דַּי פְּסֻוקַּ יָאָמֵר אַלְהָם רַאֲובֵן אֶל תְּשַׁפְּכַּו דָּמַה שְׁלִיכַּו אָתוֹ "אֶל הַבָּרַ הַזֶּה" אֲשֶׁר גַּמְדָּרַ, וּוָאַס אַלְעַ פְּרַעַגַּ פָּאַרְוּאָס שְׂטִיטַ הַבָּרַ "הַזֶּה"? נָאָרַ דָּאַס אִין גַּעַוּוֹן דַּי כּוֹנוֹה פָּוֹן רַאֲובֵן אָז דַּעַר בָּור אִין לְיִדְיגַּ אָרְן זַיִן האַבָּן גַּעַפְאַלְגַּט אָזָן וַיְשַׁלְּבַּגַּ אָהָוַה הַבָּרַ, טַאֲקַע יְעַנְעַ בָּור וּוָאַס אָוּבַּן האַט זַיִן גַּעַהַיִסְׁן, אֲבָרַ וְהַבָּרַ רַק אִין בּוֹ קִיםַ: מַיִם אִין בּוֹ אַכְלַ נְחַשִּׁים וּוְקְרַבִּים שּׁ בּוֹ, עַס אִין נָאָר גַּעַוּוֹן לְיִדְיגַּ פָּוֹן מַיִם. (שם זְבוּלֹן תְּשִׁפְ'הַ)

וזא איז די אריכות הלשון פון יהודה?
וניאמר יהודקה אל אחוי מה בצע כי נחרג את אחינו וכפינו את דמו; (לו כ)
פארוואס האט יהודה גענוצט דעם לשון פון מה "בעצע" און מאידיך
געוווען וווען עס ווואלט געקענט שטיין ל"כ' ונמברנו ליישמעאל'ים? נאר
יידי דרך פון רוצחים פארוואס זיי ווילץ הרגנוןן איינעם איז וועגן איינע
פון דריי סיבות, אדער זיי ווילץ געלט, אדער ווילץ זיי האבן פינט דער
אונטנטש, אדער וויליל יענער מענטש אייז שטארק און אויב זיי וועלץ אים
הרגנוןן ווועט דאס זיין פאר זיי א' חשבות און אלע וועלץ דאס
געדענקען, אוזו ווי דוד האט געהארגעט דער שטארקע גליית און מען
ערצ'ילט דאס אייביג, דעריבער אנקעגן די דריי סיבות האט יהודה
געזאגט פאר די ברידער, מה בצע, וואס דאס מינט געלט, או יוסף
האט נישט קיין געלט אייז צוליב דעם נישטא קיין סיבה אים צו
הרגנוןן, די צוויטע סיבה וויליל ער איז א שונא, האט יהודה געזאגט כי
חרג את אחינו', ער איז א ברודער און נישט א שונא, און די דרייטע
סיבה פון כבוד האט ער געזאגט וכפינו את דמו, אויב מיר וועלץ אים
הרגנוןן ווועט זיין בלוט וווערן באדעת און קינינער ווועט נישט וויסן
און מען ווועט נישט האבן קיין כבוד, ממילא איז נישטא די דריי
סיבות, דעריבער ל"כ' ונמברנו ליישמעאל'ים. (מקור ברוך להגאון ר' ברוך
אייתוטס ליוורנו תק"ב)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים חֲלֹם חָלֹמָנוּ וְפָתָר אֵין אָתָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף הַלֹּא לְאַלְקִים פְּתֻרְתִּים סְפִּרוּ נָא לִי: (מ) חַד שָׁס אֵין אָפָל אָז דִּי סְרִיסִים זָגַן יוֹסֵף פָּזָן וְאוֹהָב האָבָן זַי גַּעֲוָוָאָסְט וְפָתָר אֵין אָתָּה האָבָן זַי גַּעֲפָרָעָגָט אַיִינָעָם צָו וַיֹּיסְנָן אָז עַס אֵין נִשְׁטָא אַפְּתָרְזָן נָאָר עַס שְׂטִיטָא אִין גַּמָּה (ברכות דף נ' ה' ז'') אֲז יַעֲדָע חָלוּם האָט דְּבָרִים בְּטַלִּים, אֲז אָפָשָׁר לְבָר בְּלָא תְּבִן כֵּךְ אֲז אָפָשָׁר לְחָלוּם בְּלָא דְּבָרִים חָלוּא לְאַלְקִים פְּתֻרְתִּים "סְפִּרוּ נָא לִי" דְּעַרְצִיל מִיר פּוֹנְקָלָאָךְ דִּי גַּאנְצָע זַי גַּעֲזָאָגָט חָלוּם חָלֹמָנוּ אֵין דִי חָלוּם האָבָן מִיר גַּעֲהָלוּמָעַ אָז וְפָתָר אֵין אָתָּה אָז עַס אֵין נִשְׁטָא קִין פְּתָרְזָן, דָא האָט שְׁוִין יוֹסֵף גַּעֲזָעָן אָז דִי וְפָתָר אֵין אָתָּה אֲז דִי חָלָק פָּזָן דְּבָרִים בְּטַלִּים וְוּילְיָהָלָא אֲלַקִּים פְּתֻרְתִּים דָעַר אוֹיְבָרְשָׁטָעַר וּוֹעַט אִים פּוֹתָר זִין, מֹז דָאָס זִין אָז דָאָס אֵין דְּבָרִים בְּטַלִּים אָז דִי אַיְבָרְגָּעָן חָלוּם אֵין אָמָת, מַמְלָאָה אָתָּה יוֹסֵף גַּעֲוָאָסְט וּוְאוֹזְיָה צָו פּוֹתָר זִין זַיְעָרָעָן חָלוּמוֹת. (מכתב סופר גָּאוֹן ר' שְׁמַעְיָן סְופֶר אָבָ"ד קָרָא בְּן הַחַתְּמָס סְופֶר)

וואם מינט ויגד לךחו און ויאמר אליהם. עס איז א סתרהו:
ויחלום יוסק' חלום וינגד לךחו וויספּו עוד שנא אתחו: ויאמר אליהם שמעו נא
החלום הוה אַשְׁר חֲלֹמָתִי: (לז'-ה-) עס איז א סתרה אין נאכדען שטייט שמעו נא
עס שטייט ויחלום יוסק' חלום וינגד לךחו און נאכדען שטייט שמעו נא
החלום הוה איז משמע אוד ער האט פריערט נישט דערצילט אויב איזו
וואס מינט וינגד לךחו? נאר עס שטייט אין גמ' (ברכות דף נ"ה ע"א)
חלמא בישא עציבותיה מסטיה חלמא טבא חוויה מסטיה, א שלעכטעה
חלום אויב מען איז טרויערדיג וועט דאס אוועקגעמען די שלעכטעה
חלום, אבער א גוטע חלום אויב מען איז פרילאלך פון דעם וועט דעד
חלום אוועקגין און נישט מקוים ווען, דעריבער נאך די גוטע חלום
האט יעקב געוואסט אויב ער וועט זיין פרילאלך וועט נישט מקוים
ווערן דער חלום, דעריבער האט ער געוואסט אויב ער וועט
דרצילן די חלום פאר די ברידער וועלן זיי אים שטערקעד פינט
האבן און יעקב וועט נישט זיין פרילאלך וועט דער חלום מקוים
ווערן, דעריבער איז פשט ויחלום יוסק' חלום און ער האט געוואלאט עס
זאל האבן א קיומ, וינגד לךחו, און האב מהליך געוווען ער וועט דאס
דרצילן פאר זינע ברידער, וויל וויספּו עוד שנא אתחו, און זיי וועלן
איס מער פינט האבן און ערשות נאכדען איז געוווען ויאמר אליהם
שמעו נא החלום היז, און אווי שטייט וויספּו עוד שנא אחורו און די חלום
וועט מקוים ווערן. (אמרי שפר הגאון ר' שלמה קלוגער) לענ'יד וואלאט מען
געקענט ענטפערען איז יוסק' וואלאט נישט געוואלאט דערצילן די חלום
פאר די ברידער, אבער אין זיין חלום האט ער אויך געהלומען ויחלום
יוסק' חלום או וינגד לךחו נאך די חלום פון בוקן, האט ער די חלום
דרצילט פאר די ברידער און זיי האבן אים פינט געהאט, האט יוסק'
פארשאנגען איז וויל ער האט דאס געזען האט ער זיי דערצילט,
קומט אויס וינגד לךחו איז געוווען א חלק פון זיין חלום און דעריבער
שטייט נאכדען ויאמר אליהם שמעו נא החלום היז, איז נישטא א
סתירה אין די פסוקים. (שם ובולון תשפ'ה)

וְאֶזְרָחַת גַּעֲנֵבֶת זִין אֶת הַצְּלָה אֹוֹב נְחַשִּׁים וְעַקְרָבִים יִשְׁבּוּ
וַיִּשְׁמַע רָאוּבֵן וַיַּצְלַח מִידָּם וַיֹּאמֶר לֹא נְבֻנוּ נֶפֶשׁ: נִיאֶמֶר אֶלְהָם רָאוּבֵן אֶל
תְּשֵׁפְכוּ דָם הַשְׁלִיכוּ אֶתְנוּ אֶל הַבָּרוּ תְּזֵה אֲשֶׁר בַּמְדָבָר וַיַּקְרַחוּ וַיְשַׁלְכּוּ אֶתְנוּ
הַבָּרָה וְהַבָּרוּ רַק אַזְזִין בּוּ מִיסָּה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵה בְּצֵעַד בַּיּוֹם
אֲחִינוּ וְכָסַפְנוּ אֶת דָמָנוּ (לֹי' כ"א-כו) וְהַבָּרוּ רַק אַזְזִין בּוּ מִיסָּה: דָרְשַׁת חַזְילָן
(שְׁבַת דָר כ"ב ע"ב) מִים אַזְזִין בּוּ אֶבְלָן נְחַשִּׁים וְעַקְרָבִים יִשְׁבּוּ בּוּ, לְכֹאָרָה פּוֹן
וְאוֹר אַזְזִין דִי רְאֵה אֶזְנָה נְחַשִּׁים וְעַקְרָבִים יִשְׁבּוּ בּוּ, אֲפָשֵׁר אַזְזִין גַעֲוֹעַן לִיְדִיג
פּוֹן אַלְעָסָן נָאֵר בְּאֶמֶת דָאָרָף מִעֵן פָּאָרְשְׁטִין אֶזְעַס שְׁטִיטִית וַיֹּאמֶר אֶלְהָם
רָאוּבֵן אֶל תְּשֵׁפְכוּ דָם הַשְׁלִיכוּ אֶתְנוּ אֶל הַבָּרוּ תְּזֵה אֲשֶׁר בַּמְדָבָר וַיַּדְרַךְ אֶל
תְּשֵׁלָחוּ בּוּ לְפָעַן הַצִּיל אֶתְנוּ מִלְּדָם, אַזְזִין דִי בְּרִידְעַר הַאֲבָן מְסָכִים גַעֲוֹעַן
אַזְזִין אוֹבָב אַזְזִין דָעַר בָּרוּ אַזְזִין גַעֲוֹעַן נְחַשִּׁים וְעַקְרָבִים, וּוֹאָס פָּאָר אֶת הַצְּלָה
אַזְזִין דָס פָּאָר יוֹסְף? נָאֵר מִעֵן דָאָרָף פָּאָרְעַנְטְּפָעָרָן אֶשְׁיַׁעַמְדָדְיוֹק וְוָאָס
עַס שְׁטִיטִית וַיַּקְרַחַו וַיְשַׁלְכּוּ אֶתְנוּ "הַבָּרָה" שְׁטִיטִית בָּרָן אֶזְזִין
נָאָכְדָעַם שְׁטִיטִית "זְהַבָּרוּ" רַק: שְׁטִיטִית מִיט אֶזְזִין וַיַּיְזֵז נָאֵר דָעַר עַנִּין אַזְזִין
גַעֲוֹעַן אַזְזִין רָאוּבֵן אַזְזִין דִי בְּרִידְעַר הַאֲבָן גַעֲמִינִיט אַזְזִין דָעַר בָּרוּ אַזְזִין לִיְדִיג
פּוֹן אַלְעָס, דָעַרְעַבָּר שְׁטִיטִית "הַבָּרָה" אַזְזִין אֶזְזִין, עַס אַזְזִין
אַינְגָאנְצָן לִיְדִיג, אַבָּעַר בְּאֶמֶת וְהַבָּרוּ רַק מִיט אֶזְזִין וַיַּיְזֵז עַס אַזְזִין גַעֲוֹעַן אַזְזִין
דָעַס עַפְסָס, אַזְזִין בּוּ מִים, זַיְהַאֲבָן גַעֲזַעַן אַזְזִין נִישְׁטָא וְוָאָסְעַר

אווי ווי דעם שבת פרשׂת וישב איזו דער שבת פאר חנוכה און עס שטימיט איזו ספּר בית אהרן או איזט באקומות ווינע השפעות פון דעם פריעדרין שבת, ואלאט געוען פאסיג צו מקשר זיין וואם איזו געוען או איזו פֿך שמן איז געלבן וואם דאס האט געגעבן א המשך אויף וווײטער און חנוכה איז דאך נזהיות, און דער אויבערשטער טומס ססדר אווי, אפֿילו מען מינט או אלעס איז פֿאראפלן, לאוט דער אויבערשטער איזן פֿונק וואם פון דעם שפֿראצט צוריק אלעט. דאס האבן מיר געוען נאך די מלחהה או דער אויבערשטער האט איבערגעלאזט ווינע מהנגים שטילעההייט אונז אוויי בריך נס חנוכה האט זיך אלעס צורייכ געשפראצט, און אויך די ישיבות.

חסידות קארלין האט געהאט די זכיה או אין פוק האט דער אויבערשטער געהיט און האט איברגעעלטט די מלחהה דאס איז דער רבי ר' יהנן זצוק'ל, דעם זונגעטער זון פון מון אוור יישראאל דער פראנקופרטער זצוק'ל וואם נאכן זיך'ן זונגעטער מייל טיף אין רוסלאנד און נישט זיענדייג געזונט און טראין אלעט האט אים דער אויבערשטער געפֿרט מיט נסים און מיט די לעצטע בוחות געקומען אין א"ז און אמעריאק און אוועגןעשטעלט אַהֲבָה וואם איז לישט ולתפארת עד הום הזות. דער לימוד פון חנוכה איז או דער אויבערשטער פֿאַרְאַלְאָזֶן נישט קיינעם און די נסים פון חנוכה איז אַגְּנִינְדֶּגֶן אַז אַשׁוּעוֹה ווּעַט קּוּמָן פֵּאַרְכְּלִיל יִשְׂרָאֵל.

מדיון העובדים

*** הרכה "ק' ל' מלדי מנדבולנא שאפט אילוי אלהו פאל א מוויל ב"א בריל***

ר' יונתן בנימין החט געווען או ר' מרדכי איז בעער און וווען ער החאט אים דערציגליך וווען א שטרײַמל, החט ר' יונתן בנימין שנעל געלאָפֿן צו א שנידיער און געבענט דריינֶן שפֿיצֶן פּון שווארצע וואל פּון שעפְּסֶן און געהיכִּין דער שנידיער זאל דאס צאמ נײַען און עס זאל אויסוקון ווי א שטרײַמל און וווען עסאיי געווען פֿאָרטִיגֶּן החט ער דאס געבענט פָּאָר ר' מרדכי וואָס החט זיך געפְּרִידֶט וויל עס זעהט האַטש אָוִים ווי א שטרײַמל, און ר' מרדכי איז דאס גענאנגען שבת און דאס החט אויסגעקּוֹט זיעַר מאָדְעַנְיַה פָּאָר די מענטשן פּון משענְגֶּבֶר.

ר' מרדכי האט שפעמער ערצעיגלט בזה הלשון "air קענט איך פארשטעלן איז אווי האב איך זיך געשפרט ווען יעדער האט געקבוקט אויף מיר ווי אווי איך נוי אנגעמאן מיט איז שטרײַמל אבער האט נישט בי' געפאלען אז א איד קען גיען שבת אן א שטרײַמל האט ר' מרדכי אופֿן אָפֶן" דער שטרײַמל האט ר' מרדכי געהאלטן אן בי' די חתונה פָּן זיין זון הרה"ק ר' בערציז פָּן סאטמאָר האט ער דאס אנגעמאן.

שבת נאכַן דאָווענְעָן גְּרִיטַּמְּן זִיךְ אָוִיפְּן בְּרִיתָּאָן ר' יונְתָּן בְּנִימְּזִין אֵיז גְּעוּעָן דער מוהל, האט ר' מרדכי אִים גְּעוֹוָלָט מְכִירָה זִיךְ פָּאָר דָּעַם שְׁטוֹרְמָל, האט גְּעוֹוָגָט דִּי וּוּלְּטָזְמָן אָז אלְּלוּהוּ הַנְּבִיא קְוּמָט אָוִיף יְעַן בְּרִיתָּאָן אֵיז נָאָר אָוִיב דָּרְמָהָל אָן סְנָדָק זְעַנְעָן יְרָאִים וּשְׁלִמִּים, אַבעָר וּוּן אֵיךְ בֵּין סְנָדָק קְוּמָט עָר, אָן אֵיךְ וּוּלְּ דָרְמָהָז זִיךְ צַו וּן אלְּלוּהוּ הַנְּבִיא, אָן ר' מרדכי ערצעיגלט פָּאָרוּום קְוּמָט אלְּלוּהוּ הַנְּבִיא צַו אִים? וּוּלְּ וּוּן ער אֵיז גְּעוּעָן אַיְינְגָעָרְמָן אָן נִישְׁתְּ גְּעוֹהָט קִיְּזִין גְּעַלְּתָהָט האָבָן דִּי בעַסְטָע וּזְיַין פָּאָר ד' כּוֹסּוֹת אָן כּוֹסּ שְׁלַּאלְּלוּהָ, אָן אֵיךְ האַט גְּעַשְׁפָּאַרְטָּן גְּעַנְגָּז גְּעַלְּתָאָן גְּעַקְוִיפָּט טַּיְיָעָרְטָאָקְיִי וּזְיַין פָּאָרְן סְדָר וּוּילְּ אֵיךְ האַב גְּעוֹוָלָט מְכִירָה זִיךְ אָלְּלוּהָ מִיט גְּטוּמָה וּזְיַין לְבָבוֹדוֹ, אָן אֵין דָעַם זָכוֹת קְוּמָט אלְּלוּהָ וּוּן אֵיךְ בֵּין בַּיִּים אָרְבָּהָן. האַט ר' מרדכי גְּעוֹהָט פָּאָר ר' יונְתָּן בְּנִימְּזִין וּוּילְּ דַוְּהָאַט מִיר מְהֻנָּה גְּעוּעָן וּוּינְשָׁס אֵיךְ דִּיר אָז דַוְּזָלְּסָט וּהָן אלְּלוּהוּ הַנְּבִיא בַּיִּים דָעַם בְּרִיתָּאָן נְסַתְּקָנְגָעָוָרְמָן טַז תְּשִׁירְתְּרָנְגָה אָן מְנִיבָּא אַין שְׁמָאָט בִּישְׁטָנָא, זְיַעָא.

עם איזו לעכטינעם אנטפלעגעט געווארן די פידור ר' אשר דפו"ר לכבוב
וואס דער הייליגער עצי חיים מסיגוט האט גענצעט לפי עדות זיין זון
ר' יהיאל מיכל, אויך א פנקס חידושים פון הייליגן ישמה משה וואס איזו
ニישט געדראקט געווארן. פאר פרטימ פארכינד זיך מיט מיר. וכל
הכבד ובהן

רבי מרדכי ליפר מנדרבורג זצ"ל איז גבעוינן געווארן (יט באיר הקפ"ד) צו זיין הייליגן טاطן הרה"ק ר' ישכר בערצוי, דער מײַסֶּד פון חסידות נאדרבורגא. ר' ישכר בערצוי איז געווען א זונ פון הרה"ק ר' יצחק מקאליש בן הרה"ק ר' אהרן אריה לייב מפרמישלאן, אונן א ברודער פון הרה"ק ר' מאיר מפרמישלאן, אונן ר' מאיר איז געווען סנדק בי' ר' מרדכי אונן געגעבן דער נאמען מרדכי וויל ער האט געהאט נשמת מרדכי הצדיק אונן אויך נאך הרה"ק ר' מרדכי מקראלעניז, זונ פון דער זלאטשועבר מונד אונן שועור פון הייליגן בית אהרן מקראלען זיע"א. ר' מרדכי איז געווען דער וואס האט מסמיך געווען הרה"ק ר' ישע' מקערעסטיר צו ווערטן רבוי און ר' ישע' פלענט אקדאר אכטני קיינז נאדרבורגא.

עם איז באוואסטן או ר' מרדכי פלענט אמאך ארומפערן אין די שטעט צו מקרב זיין איזן, איינמאל האט ר' מרדכי געוואלט זיין אין שטאט טערצעאל אויף שבת, און דאנגערטשיג האט ער אරויונגשיקט די עסן און זיינע הצעים און פעללאך מיט זיינע חסידים כדוי זיין אונגריטין אלעט פאר שבת, און ר' מרדכי איז ארויסגעפערן פריטאג. אוזי איזן ר' מרדכי דורך געפערן די שטאט טשענגער וואס דעמאלאטס איז דאס געווען א שטאט פון אשכנזים פון אויבערלאנד, ווען ר' מרדכי איז אונגעקומווען אין שטאט קומט אים אנקען איד און זאנט אים איך פרי זיך או דער רבוי איז געקומווען דא ווילאי איך מאך מאָרְטַן א ברית פאר מיין זון און איך וויל שטארק או דער רבוי זאל זיין סנדק ביטם ברייט, די מצוה פון סנדקאות איז געווען גאר החשוב בי' ר' מרדכי און טראקט זיך איבער און איז מהלט או ער נעמעט אן דעם כיבוד. ר' מרדכי הייסט זיינעanganלייטערטס זיך אפשטעלן, און דער איד האט געואנט ער ווועט זיין שאפֿן א אַבְּכָנִיא וואו צו זיין שבת.
דרחוויל נעמעט זיך ר' מרדכי טראקטן או ער האט זיין שטריימל געשיקט מיט די חסידים, און מליא דיא הצעים און אנדרעה זאנן קען ער מוותר זיין, וויל די חביבה המזווה פון סנדקאות האט דאס איבער געוואוין, אבער ער דארף דראך האבן א שטריימל און דא איז אויבערלאנד ווועט ער נישט טרעפען קיין שטריימל, און איז געווארן זיער באוארנט וויל אויף א שטריימל האט ער נישט געוואלט מוותר זיין בשום אופֿן.

אין משענער האט געוואוינט א השבער איד האונ רבי יונתן בנימין כץ זצ"ל
-דער טאטע פון הגה"צ רבי אשר אנשיל כץ זצ"ל הי"ד אב"ד ור"מ סערדעאלוי.
און א איןיכל בן אחר בן של הרה"ק המקובל רבי נפתלי הכהן כץ זצ"ל אב"ד
פונגו בשל פמיכם חרטמיין אונ ר פקרבי אונ מאונזווויי נאקטן אונז שבך אבעשר

הנואז לאורו או "וְשָׁלֵם בַּכְּבִרְיָה" מזכיר דואלמי לחרובים יתאנח בזמאן ולחכרים אתיחים וכבריו יז או גאנטערוין